

Acció gràcies pels beats màrtirs Fills de la Sagrada Família a Tremp

► L'Arquebisbe d'Urgell va presidir la Missa solemne d'Acció de gràcies pels beats màrtirs P. Ramon Oromí, P. Joan Cuscó i P. Pere Sadurní, Fills de la Sagrada Família, el diumenge 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, a la Basílica de la Mare de Déu de Valdeflors de Tremp.

Concelebraren l'Eucaristia el Superior General de la Congregació, P. Jesús Díaz Alonso; el qui fou Superior General dels anys 1981-1993 i actual Consultor, P. Josep M. Blanquet; Mn. Joan Antoni Mateo, Arxiprest i Rector de Tremp; els PP. Joan Antoni Arasa i Antonio Facerias, S.F, adscrits a la Parròquia de Tremp i un bon nombre de sacerdots i religiosos membres de la Congregació dels Fills de la Sagrada Família.

GLOSSA

Els contes de Nadal de l'àvia

Era una mare, àvia, mestra i catequista amb habilitats pedagògiques educadores. Cada any escrivia un conte que regalava a la família; és a dir, que el llegia abans de beneir la taula del dia de Nadal. «[...] els parà taula i celebrà amb tota la família d'haver cregut en Déu» (Ac 16,34). Era un moment esperat. Tothom escoltava amb cor d'infant. Cadascú des de la seva edat i des del seu moment vital anava descobrint referències que l'ajudaven a créixer com a persona i a viure com a cristià. La seva intenció era apropar la família a Jesús per tal que tots aprenguessin a viure per als altres. Cada Nadal era una nova oportunitat per avançar en el seguiment de Jesús.

L'àvia ha traspasat no fa pas gaire. Els fills han recollit els contes i, amb una bona il·lustració, els han editat. Dimecres passat, dia de Nadal, abans de dinar, un dels néts va obrir el llibre de contes de l'àvia —un llibre molt especial per a tots els aplegats entorn la taula—, i va llegir un dels relats. Em deia un dels fills: «El conte ens va apropar al seu record, al seu amor, als seus ensenyaments,

als ideals i valors que guiaven la seva vida i que volia compartir amb els altres mitjançant els seus contes: la importància de cada persona, l'esforç generós, la il·lusió realista, l'esperança confiada... Ens va ensenyar a viure cada instant de manera especial, fent de cada moment una oportunitat per celebrar, gaudir i transmetre estimació en cada detall, apropant-nos, alhora, a Jesús, en qui creia fermament i confiava, a qui estimava i seguia».

L'àvia refermava cada Nadal el seguiment, l'amor, la confiança i la fe en Jesús i convidava els seus a afegir-s'hi, lloant Déu per fer-se un de nosaltres. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11). Passa Nadal, acaba la lectura del conte, però no és un *conte contat*, ja està *explicat*, perquè queda molt per contar, per explicar, per viure, perquè el testimoni de l'àvia és viu. Jesús ens acompanya i la paraula de Déu actua en nosaltres.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Els desafiaments pastorals sobre la família en el context de l'evangelització

En aquest diumenge sempre preguem i reflexionem sobre la família, en escaure's **la festa litúrgica de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep**. Ells ajuden i estimulen les famílies cristianes a obrir-se a la gràcia de Déu i anar endavant en el testimoniatge coratjós de l'amor fidel, de la complementarietat entre els esposos, de l'acolliment responsable i agraït dels fills, de la seva cura, educació i formació integral, de l'amor als avis, als malalts i als altres parents, de viure com a Església domèstica el sagrament del matrimoni, i del testimoniatge de l'amor sempre més gran i de l'estimació pel do sagrat de la vida, que Déu Creador concedeix a través de les famílies de la terra, fins acollir-nos en el cel per viure amb Ell la família eterna, que no morirà, la dels fills i filles de Déu, quan Déu ho serà tot amb tots.

El Sant Pare Francesc ha convocat un **Sínodo de bisbes extraordinari** per al 2014, que té com a objectiu **anunciar l'Evangelí en els actuals reptes pastorals en relació a la família**. I ha volgut que, des de les Esglésies particulars, hi participem activament. A Urgell la Delegació diocesana de Família i Vida està preguntant així:

1. Sobre la difusió de la Sagrada Escripura i del Magisteri de l'Església en relació a la Família: Els ensenyaments d'aquests documents del Magisteri són coneguts? Si es coneixen, són acceptades les seves ensenyances?

2. Sobre el matrimoni segons la llei natural: Considereu que el concepte de «*lleï natural*» en relació a la unió entre l'home i la dona, és acceptat?

3. La pastoral de la família en el context de l'Evangelització: Es fa prou per preparar bé el matrimoni? Es fa prou per promoure la consciència de família com «*Església domèstica*»? Les famílies cristianes, són transmissores de la fe? L'Església acompanya prou els matrimonis i les famílies?

4. Sobre la Pastoral per fer front a algunes situacions matrimonials difícils: Viure en parella, és una realitat molt estesa? Es pot parlar d'un percentatge? Els separats i divorciats tornats a casar, són molts? Com viuen els batejats aquesta irregularitat? En són conscients, indiferents, se senten marginats en no poder rebre els Sagraments? Són molts els qui viuen així? Demanen poder rebre els Sagraments de la Reconciliació i de l'Eucaristia? Creieu que la nul·litat matrimonial seria una solució? L'Església està a prop d'aquestes persones? Com l'Església els recolza?

5. Sobre les unions de parelles del mateix sexe: Com tractar pastoralment el cas de les unions de persones del mateix sexe?

6. Sobre l'educació dels fills en les situacions matrimonials irregulars: Els pares demanen la catequesi? Van a l'Església? Demanen els Sagraments? Quina resposta hi dona l'Església? Preparació, administració del Sagrament i acompanyament?

7. Sobre l'obertura dels cònjuges a la vida: La doctrina de l'encíclica «*Humanae vitae*» de Pau VI és coneguda? És acceptat el seu ensenyament sobre els mètodes naturals i la paternitat responsable? S'atansen als sagraments? Com es pot promoure una mentalitat més oberta a la natalitat?

8. Sobre la relació que existeix entre la família i la persona: La família és l'ambient privilegiat de la persona on es pot trobar amb Crist, plenitud de l'ésser humà?

9. Creus que hi ha altres desafiaments, reptes i propostes?

Aquestes qüestions ens poden ajudar per a reflexionar i pregar. Fem-ho!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

JUDIT VILA CLARA

Pastorets de Comunitat

La Judit Vilaclara pertany a la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, és mestra de primària i des de fa quatre anys és la responsable del Centre d'Esplai Lluís Maria Chanut, vinculat a Càritas i al MCECC. La Judit i en Llibert Requena van escriure i dirigir *Pensament de Nadal: Lila, groc i blanc*, que els dies 27, 28 i 29 es representa al teatre de l'escola Jesuïtes del Clot de Barcelona (www.santpereclaver.cat).

Què tenen d'especial aquests Pastorets?

En Llibert i jo partíem d'experiències teatrals, literàries i de fe diferents. L'obra neix de la fusió d'aquestes vivències, d'una passió compartida pel teatre i, sobretot, de la voluntat de ser i fer comunitat. La Comunitat se l'ha fet seva i ara ens pertany a tots. La llavor de *Pensament* arrela al Clot gràcies a l'esforç de moltes persones que han convertit l'escrit inicial en una obra.

Què representa *Pensament*?

La il·lusió, l'empenta i la joia de les 80 persones que hi col·laboren representa el missatge cristià. *Pensament de Nadal* explica la història del naixement de Jesús, però l'essència cristiana s'amaga en el treball que hi ha al darrera: feina en equip per fer arribar el missatge d'esperança de Jesús al nostre barri.

La comunitat de Sant Pere Claver és molt rica...

A la nostra Comunitat hi ha ingredients ben diferents. Al Clot es prega cantant (Gospel), educant (esplais), reflexionant (catecumenat), acompanyant (Pastoral de la Salut), actuant (pastorets) o vetllant per les necessitats dels altres (grup Projectió). I cada dissabte a la tarda celebrem l'eucaristia tots junts.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist ens retorna sempre a casa

L'evangelista Mateu veu la clau de la fugida de la Sagrada Família a Egipte i el retorn a la terra d'Israel en la paraula del profeta: «D'Egipte he cridat el meu fill» (*Os 11,1*). Per a Mateu, el profeta Osees aquí parla de Crist: ell és el *veritable* Fill. A ell el Pare l'estima i el crida d'Egipte.

Per a l'evangelista, la història d'Israel torna a començar amb aquest nou èxode (*evangeli d'avui*), i de manera nova, amb el retorn de Jesús d'Egipte a Terra Santa. Certament, la primera crida al retorn del país de l'esclavatge havia, en molts aspectes, fracassat. En Osees, la resposta a la crida del Pare és un allunyament per part dels cridats: «Com més els cridava, més s'allunyaven de mi» (11,2).

Amb la fugida a Egipte i amb el seu retorn a la Terra promesa, Jesús realitza l'èxode definitiu. Ell és veritablement el Fill; no se n'anirà per allunyar-se del Pare. Ell retorna a casa i condueix cap a casa; sempre està en camí cap a Déu i amb això condueix de l'alienació a la *pàtria*, a allò que és essencial i propi.

Jesús, el veritable Fill, en un sentit molt profund va anar ell mateix a l'exili per tal de tornar-nos a dur, a tots nosaltres, de l'alienació cap a casa.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Francisco Javier y la alegría

San Francisco Javier vivió un año entero en las islas Molucas (Indonesia). Fue un año señalado por las conversiones apostólicas y también por los muchos peligros y privaciones que sufrió. Naufragó tres veces. Perdió todo cuanto poseía. Padeció hambre y sed. Permaneció varios días escondido entre matorrales y así salvó la vida. Escribió:

—«No puedo recordar haber sido más feliz y con tanta alegría en ningún otro lugar y con tanta continuidad.

Estas islas parecen hechas para que un pobre hombre pierda, en poco tiempo, los ojos, por la sobreabundancia de lágrimas que derrama debido a sus innumerables alegrías.»

—Francisco Javier, todos los santos y nuestros padres y madres nos enseñaron que con la fe puesta en Dios se pueden superar toda clase de males, de enfermedades, de adversidades, de sufrimientos, de fracasos... y con alegría.

Es lo que decía santa Teresa de Jesús:

—«Que poco hacen todas las contrariedades y adversidades cuando Vos, Señor, queréis dar ánimo, paz, alegría.»

El papa Francisco titula su primera exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*.

La fe —primera de las virtudes teologales— es también la primera que nos da fuerza, paz, consuelo y alegría.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La catedral d'Europa

La Sagrada Família és la catedral d'Europa. Ho és per raons històriques i per raons actuals. Gaudí és un mediterrani que es mou entre l'art gòtic (Reims) i l'art bizantí (Santa Sofia), i que ha assimilat la bellesa de les catedrals de Tarragona, que coneix des de jove; de Barcelona, en la qual col·laborà en l'acabament de la façana; de Mallorca, on va estar dos anys, i la basílica de Santa Maria del Mar, que ha pogut estudiar de prop. Coneix Grècia i Roma, Egipte i les teories arquitectòniques recents.

Ens trobem davant d'una síntesi que integra el que és millor des d'una mirada sobre el món que no és opulenta sinó franciscana. En la síntesi gaudiniana, els contraris s'articulen harmoniosament (dins-fora, dalt-baix, llum-ombra) sense oposicions estèrils, i la recerca constant de les tres dimensions és una conseqüència de l'estructura de la realitat mateixa —que sempre és tridimensional.

Gaudí és, en el fons, un geòmetra que prefereix les superfícies engegades o corbes i les figures que s'hi relacionen (l'hiperboloide i el paraboloid hiperbòlic), i que maneja amb autoritat els tetraedres.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.
- 31. □ Dimarts** [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-8]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.
- 1. □ † Dimecres** [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.
- 2. □ Dijous** [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians.
- 3. □ Divendres** [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà).
- 4. □ Dissabte** [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.
- 5. □ † Diumenge vinent**, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

LA SAGRADA FAMÍLIA

▸ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▸ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*
Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teua; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▸ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteni; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▸ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i quedat'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzarèt. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarèt.»

▸ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha.

Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▸ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sió, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

La fugida a Egipte. Pintura del s. xv, Museu Nacional de Cracòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▸ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▸ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se marcharon los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo.» José se levantó, cogió al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes. Así se cumplió lo que dijo el Señor por el profeta: «Llamé a mi hijo, para que saliera de Egipto.»

Quando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuélvete a Israel; ya han muerto los que atentaban contra la vida del niño.» Se levantó, cogió al niño y a su madre y volvió a Israel. Pero, al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allá. Y, avisado en sueños, se retiró a Galilea y se estableció en un pueblo llamado Nazaret. Así se cumplió lo que dijeron los profetas, que se llamaría Nazareno.

COMENTARI

Jesús, el nou Israel

Tots sabem que la font literària més important dels evangelis de la infància de Jesús (Mt 1-2; Lc 1-2) són els textos de l'Antic Testament. Les primeres generacions cristianes varen esbrinar les grans profecies de l'AT per il·luminar els primers anys de la vida de Jesús, que no eren objecte del testimoni apostòlic. El text d'avui està muntat sobre tres cites de l'AT: la primera, del profeta Osees (11,1), que parla de la pujada d'Israel des d'Egipte. La segona, que no llegim avui, es fa ressò del dol de Raquel pels seus fills exiliats (Jr 31,15) i es relaciona amb la mort dels innocents. La tercera, vol justificar la filiació de Jesús en el poble de Natzarèt.

El relat de la fugida a Egipte i de la tornada d'aquell país és d'una sobrietat notable. No hi ha cap referència a fets extraordinaris o miraculosos com en la literatura apòcrifa. Ara bé, és prou clar que la cita d'Osees té com a objectiu subratllar que Jesús va recórrer el camí de l'Èxode.

Mateu inicia així un tema que és un fil conductor de l'Evangelio de Mateu. Jesús és el nou Israel, el nou Jacob que escapa de les mans d'Herodes (un idumeu), com el vell Jacob va fugir de les mans de Laban (un arameu), segons les tradicions rabíniques de l'AT (cf. la traducció targúmica de Dt 26,4-5). Així es remarca que Jesús serà el veritable Israel de Déu, segons el model del vell Jacob que va pujar d'Egipte com Israel. La clau serà que Jesús porta a la seva ple-

na realització tot el que el vell Israel va fer a les pal-pentes.

El text d'avui ofereix una altra dada cristològica rellevant. L'anada a Natzarèt serà el mitjà pel qual, paradoxalment, un poble insignificant i desconegut de Galilea, Natzarèt, sigui la pàtria del Messies. Jesús, segons Mateu, va néixer a Betlem (Mt 2,1). No deixa de ser significatiu que porti l'epítet de *natzaré*. Aquest títol té connotacions pejoratives (cf. Jn 1, 46).

Tanmateix, els cristians van ser nomenats *natzarrens* no solament a Síria (possible pàtria de l'evangeli segons Mateu, cf. Mt 4,24) sinó també en la tradició jueva.

Conveni de col·laboració entre Càritas Puigcerdà i l'Ajuntament

Per segon any consecutiu, Càritas Parroquial de Puigcerdà i el M.I. Ajuntament de la Vila, van signar un conveni de col·laboració el passat dimecres 27 de novembre a la sala de plens de l'Ajuntament de Puigcerdà.

Mitjançant aquest conveni, l'Ajuntament aportarà 6.000 € a Càritas Parroquial, que s'hauran de destinar a ajuts a les persones i famílies de la Vila que ho necessitin. Els ajuts serveixen per finançar despeses com alimentació, habitatge, higiene, subministres bàsics, ensenyament, etc. El Rector de Puigcerdà, Mn. Josep Grau, va agrair l'esforç de l'Ajuntament i la col·laboració que existeix entre ambdues institucions.

Per la seva banda, l'alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira, va recordar la importància de la tasca que fa Càritas, va agrair la feina del seu voluntariat i les aportacions privades, i va remarcar que els diners que destina Càritas a ajudar les famílies són molts més i que és de justícia que l'Ajuntament col·labori en tot allò que pugui.

Càritas coordina el Gran Recapte d'Aliments i va celebrar el seu Quinto benèfic anual el diumenge 15 de desembre. El Quinto és una de les fonts de finançament de Càritas Parroquial.

Donació d'un llibre de 1704 al Bisbat d'Urgell

Mons. Joan-Enric Vives va rebre el 2 de desembre, al Santuari del St. Crist de Balaguer, la donació d'un llibre de 1704 que la família Sanuy-Bescós, de gran tradició d'advocats a Balaguer, ha volgut lliurar al Bisbat d'Urgell perquè els custodii diligentment i en signe d'estimació i confiança. El llibre data de l'any 1704 i és un compendi de les Constitucions i usos del Dret Civil català. L'Arquebisbe agrai a la família la generosa donació que passa a engrandir el tresor documental i arxivístic del Bisbat d'Urgell.

35a Assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell

Diumenge dia 1 de desembre de 2013 es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, la 35a Assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell, amb la participació de més d'un centenar de persones.

L'Assemblea s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia al Santuari del St. Crist presidida pel Sr. Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, i celebrada per Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Consiliari de l'Hospitalitat i per Mn. David Codina. Acompanyaren els cants les Monges Clarisses del Santuari. Després l'Assemblea de tots els socis sota la presidència del Sr. Arquebisbe i del President de l'Hospitalitat Sr. Josep M. Marimon, acompanyat de la resta dels membres de la Junta Directiva. Es va fer la revisió dels actes realitzats al llarg d'aquest any 2013, el balanç econòmic corresponent a l'any 2012, s'informà del Congrés Nacional d'Hospitalitats 2013, celebrat a Oviedo i es feren comentaris al lema pastoral 2014, «La joia de la conversió». En el decurs de l'Assemblea, els membres de l'Hospitalitat vlogueren tenir un record agrait pel seu Consiliari, Mn. Ignasi Navarri, que enguany celebra els seus XXV anys de sacerdoci i li feren lliurament d'una placa commemorativa en agraïment al seu treball per l'Hospitalitat.

Càritas Andorrana inaugura el nou local del Banc d'Aliments

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra Mons. Joan-Enric Vives va beneir i inaugurar un nou local per al Banc d'Aliments de Càritas Andorra que s'ha emplaçat a Andorra la Vella el passat 2 de desembre. Estava acompanyat de la M.I. Ministra de Salut i Benestar d'Andorra, Sra. Cristina Rodríguez, de l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries i del Director de Càritas Andorrana, Sr. Agustí Font, així com d'altres autoritats, membres de Càritas parroquials i Nacional d'Andorra, i col·laboradors voluntaris.

Després de beneir les noves instal·lacions el Copríncep agrai el treball generós de tants i tants voluntaris que ajuden amb menjar i donacions, i que aporten el seu temps i dedicació per tal de poder servir Càritas Andorrana. I recordà com el Sant Pare Francesc ens convida no només a ajudar virtualment als més necessitats sinó a fer-nos-hi propers «tocant-los» i aproximant-nos a ells amb una gran delicadesa. Precisament el fet de valorar la persona humana i tractar-la amb una profunda acollida i dignitat és un dels elements distintius que per a Mons. Vives, Càritas ha de realitzar i mantenir ben viu.

Aquest Banc d'Aliments amplia el més modest de Santa Maria del Fener, que continuarà també obert al servei més urgent de les famílies. Aquest nou local permet un estil d'oferta semblant a un super que manté encara més la discreció i delicadesa amb què volen tractar els usuaris des de Càritas d'Andorra.

Exèquies de Mn. Pau Marquès i Sort a La Seu d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell va presidir el dia 3 de desembre les exèquies del M.I. Mn. Pau Marquès i Sort, de 88 anys, Canonge de la Santa Església Catedral d'Urgell, que va morir el dia 2 de desembre a la Residència de Sant Josep de les Germanetes dels Ancians Desemparats on havia passat els darrers anys de la seva vida sota l'atenció de la Comunitat de Germanetes.

Un bon grup de preveres concelebrà l'Eucaristia a la Catedral d'Urgell amb la presència de l'Excm. Sr. Alcalde de Les (Vall d'Aran) i de molts fidels de la Vall d'Aran i dels pobles veïns a La Seu d'Urgell que Mn. Pau havia servit. També s'hi féu present el Moviment apostòlic cristià de jubilats i gent gran Vida Creixent, a qui Mn. Pau acompanyà com a Consiliari durant molts anys. Ells li dedicaren unes sentides paraules d'agraïment i homenatge.

Mn. Pau Marquès va néixer a Oliana, el dia 29 de desembre de 1924 i realitzà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell. Fou ordenat de prevere el 19 de juny de 1955 i la seva primera missió fou la de Vicari de Bossòst, a la Vall d'Aran, que a l'any següent s'amplià com a Ecònom de Canejan i encarregat de Bausén. Fou Ecònom de Les Avellanes i encarregat de Tartareu i Santa Linya; posteriorment, a la Vall d'Aran, Rector ecònom de Les, Canejan i Bausén, on serví pastoralment durant 32 anys. El 1993 fou nomenat Canonge de la Santa Església Catedral de Sta. Maria de La Seu d'Urgell. Fou membre elegit del Concili Provincial Tarraconense de 1995. Durant cinc anys, fins l'octubre de 2003, acompanyà com a Consiliari diocesà el moviment apostòlic de jubilats i gent gran Vida Creixent.

L'any 2008 ja més dèbil de salut i de forces, passà a residir a la Llar de St. Josep de la ciutat de La Seu d'Urgell, on va morir el dia 2 de desembre de 2013, als quasi 89 anys d'edat i 58 de ministeri sacerdotal.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

ADVENT-NADAL 2013

«L'amor tot ho lliga i perfecciona» (Col 3,14)

Déu, per fer-se conèixer com a Amor i per conduir-nos a la plenitud de l'Amor, escollí lliurement fer-se un de nosaltres en la persona de Jesús. L'amor vol dir compartir i fer camí junts, i per això volgué com a home aprendre què vol dir estimar, formant part d'una família on anar descobrint els innombrables matisos de l'art d'estimar i de deixar-se estimar. Natzaret fou per a Jesús una escola de vida. Amb Maria i Josep, tot relacionant-se amb els seus parents, anà creixent en edat i saviesa, sostingut per l'afecte i l'acompanyament dels seus.

La Sagrada Família és la icona més sublim d'allò que totes les relacions humanes estan cridades a esdevenir, quan la reciprocitat de l'amor genera la presència de Déu mateix enmig de persones que s'estimen. Totes les famílies i les comunitats que es

vulguin dir cristianes, i l'Església en el seu conjunt, han d'emmirallar-se en la família de Natzaret per en-

tendre quines són les dinàmiques relacionals que fan possible a Jesús mateix de fer-se present enmig nostre.

L'amor és el nucli del missatge cristià, i ser capaç d'estimar i de ser estimat és allò que desitja i enyora tot cor humà. És per això que en un temps on costa tant als joves de comprometre's per sempre constituint una nova família, ens cal el coratge d'explicar amb més clarividència quina és la proposta que fem des de l'Església a les parelles i a les famílies: optar per un camí de creixement en l'amor, fidel i correspost, en el qual Déu, font de tot Amor, enforteix i perfecciona els vincles d'amor; perquè allà on recíprocament ens estimem, Ell mateix hi ve a viure.

Mn. Cinto Busquet